
VO TUYEN DIEN

Có ích cho các ngài vì nó có thể thông cho các ngài biết những tin sau này, mà các ngài không phải phiên đi đâu cả :

Những tin sau cùng trong thế giới :

Những giá ngất phiêu :

Những giá hối đoái :

Những cuộc hòa nhạc do những nhà tài tử của sở Vô tuyến điện hiến các ngài :

Tóm lại thì Vô tuyến điện công hiến cho các ngài tất cả những thứ phát triển của trí thức và mỹ thuật.

Các ngài đừng nên tịch mịch nữa phải liên lạc với thế giới văn minh. Muốn thế thì sắm một cái máy nhỏ là được.

Các ngài cứ viết thư hỏi chúng tôi, vô luận đến gì chúng tôi xin hết sức giải đáp.

Các ngài muốn thì chúng tôi sẽ xin gửi không quyền sách về các kiểu máy. Xin các ngài hãy đi thăm gian hàng đây B. số 15, tại Hội chợ Hanoi.

Đông-dương vô-tuyến-diện công-ty RADIO-INDOCHINE

Vô danh công-ty, vốn 3.150.000 quan, tại Hanoi và Haiphong.
Hanoi, số 14 đường Borgnis Desbordes - Haiphong đường Paul Bert

(HUONG KHÉ)
Điện tá ! Điện tá !

Ngay quá ! ngay quá ! hiện nay dịch tá những người khắp hai Hương khé. Dân gian chết mất nhiều lắm. Mong sở y chính phái người đi tìm thuốc trừ maut mau ! H. d.

(CAN-LOC)
Xét nhà

Hôm 9 Mars, khi 4 giờ chiều, kỳ giả đi qua trạm Nhàn, nghe tiếng xôn xao, hỏi ra thì người ta nói rằng: một ông Tây (ông Giám binh) và một ông An Nam (ông Kinh lịch) vào xét nhà Cu Ngô Đức-Kể. Ở nhà chỉ có cu bà và mấy người nhà. Các ông xét lấy được 82 quyển Nam-quốc-dân-tu-tri và 54 quyển sách quốc-ngữ và chữ hán vật. Họ bỏ vào thùng rồi đem ra auto, lại có họ với tên đầy tớ trong nhà rằng ít bữa nữa thì trả cả sách và thùng lại.

Nam-kim-thực

DALAT
Thế thì còn ai là người khỏi bị nghi ?

Từ khi hai chữ hội kín xuất hiện đến nay, tiếp lấy vụ án mộ p'u ở Hanoi, kể đến câu chuyện truyền đơn, lưới tội đáng trời, mấy người phủ đất, những lớp thiêu niên trong nước, đầu tự xét mình là trong sạch mà trong lòng vẫn không khỏi tự lấy làm nguy, vì nếu có kẻ nào gia cho một tiếng « nghi » thì đã thấy bị lụy.

Ông Trần đình Nam là một người thanh niên tây học, ông chuyên nghiên cứu nhất là khoa y-học thực nghiệm, vẫn có nhiều đầu óc, không những trong bọn đồng bối, cho ông là một người đặc sắc trong đám tây học nước nhà, mà người Pháp nhiều người lấy biết nhiều mà ái ông. Ông làm việc bệnh viện đến nay đã gần mười năm, bất kỳ ở đâu, ai cũng nhận là người thành chính. Thế mà gần đây ông có bị xét nhà vì bị nghi có quan-hệ với việc án Bazin ở Hanoi. Nghe nói vì Leon Sanh là người bị buộc là thủ phạm khai với quan dự-thẩm rằng người đồng-mưu với anh ta là

Đặng-dinh-Nam dit Lý-trọng-Phát, vì cái tên có hơi giống nên mới có việc xét nhà ông Trần-dinh-Nam. Mới rồi ông có xin phép nghỉ sâu tháng để đi du-lịch Nam kỳ và Cao mên. Ngày 11 Mars định đi, nhưng quan Sở Dalat lại nói ông lưu lại ba bốn ngày để đợi tòa án Hanoi trả lời đã.

Ồi ! Vụ án mộ phu phát tự Hanoi, thế mà vì một cái tên hơi giống mà bị nghi ! Theo dự luận các báo thì tên Đặng-dinh-Nam dit Lý-trọng-Phát chẳng qua là Leon Sanh bị tra mà nói cho qua chuyện đó thôi. Gần nhiên lại có một người có trông tên khác họ mà bị lụy. Danh ngôn tây-phương có câu rằng: « Trong lúc hoai nghi phải nên cẩn trọng », những kẻ có quyền bắt tội người ta có nhớ câu ấy chăng ? A.

BẮC-KỲ HÀ-NỘI

Cách hành động của nhà
Thương chánh

Trong một làng kia cách Hanoi chừng 15 kilômètres có một người thường hay bị người ta vu cáo từ thuốc phiện lâu. Một hôm, chừng gần nửa đêm có người đến gõ cửa nhà anh ta. Anh ta mở cửa thì là một ông Tây Thương chánh cũng một số thủy thủ và mấy tên dân canh trường làng giắc đến để soát nhà anh ta.

Ông Tây liền lên tiếng: « Người ta nói mày có trữ thuốc phiện lâu trong nhà, chúng tao đến đây để soát ». Người chủ nhà nói: « Bẩm quan lớn ! đó là người ta nói dối thôi (Người ấy nói như thể song ruồng lập cập vì sợ rằng có người nào thù hằn gì mình, lừa lóc mình đi vắng mà đem bỏ góc nhà mình những) nhưng mà quyền ở như quan lớn, quan lớn muốn làm gì thì làm. »

Nói đoạn, thì các lính thủy thủ và ông Tây Thương chánh đều

lạy đi soát. Từ nhà trên cho chỉ nhà dưới, từ trên mái nhà cho chỉ dưới đất, nào bàn nào ghế, không chỗ nào là không lục soát đến, mà cũng chẳng thấy vật cấm kỵ. Người Tây lấy làm sửng sò, song nghĩ một hồi rồi soát đường của mấy người đương ngủ. Người chủ nhà lại cãi, đường hai đứa con bé, đồ chuẩn ra: người Tây thấy hai đứa con bé còn bé quá không thể đi điếm đồ gì được. Bỏ đi sang đường khác: đường này là đường của người chủ nhà nằm nơi nơi mới. Đồ chuẩn người dân bà ấy ra, rồi cùng nhau soát cùng mình, từ chuẩn cho đến hàng, từ hàng cho đến đầu, soát cũng chẳng thấy vật cấm kỵ. Thấy vậy ru nhau ra đi, không có một tiếng chào người chủ nhà ấy. Người chủ nhà đi nằm ngủ lại, lại nghe gõ cửa nữa; đó là người đội Thương chánh, trở lại soát nữa. Lần này cũng như lần trước, không tìm được vật cấm. Song lần này có khác một chút là trước khi ra đi anh đội có nói với người chủ nhà rằng « Sáng ngày anh sẽ đến tìm tôi tại sở tôi sẽ nói tên người vu cáo của anh cho anh biết ». Song người chủ nhà trả lời: « Biết mà làm gì ? cho đừng mất thêm ít đồng bạc nữa phải không ? »

(Trích dịch báo Argus 2 Mars)

NAM-KỲ SAIGON

Gần tới Hội kín

Đêm bữa trước ở trại Ô-ma khi một người adjutant tên là Lejeune đi ngang sân để về phòng ngủ thì bị người đánh một cây bẻ mặt từ trán xuống hết má bên mặt. Nghe thấy tiếng la nhiều người chạy tới kêu cứu thì thấy Lejeune nằm trên một vũng máu. Hiện nay người adjutant bị thương ở trong nhà thương Đồng-dất. Bệnh tình cũng còn nguy ngập lắm nên các quan lương y cấm không cho ai hỏi thăm gì cả.

Nay lại được thêm tin rằng người đánh người adjutant Lejeune là một người lính Annam, sáng bữa 6 Mars người lính đó đã tự ra thú và khai rằng đêm bữa đó hồi 9 giờ anh ta bắt gặp Lejeune đứng nói chuyện với vợ anh nên anh liền gậy anh ta liệng ngay một người adjutant nọ. Hồi người vợ thì người vợ cũng khai y như vậy.

Nhưng người adjutant kia thì lại khai rằng lúc mình bị đánh thì đang đi xe máy.

Mà kẻ chủ mưu đó bị đánh thì quá có thấy cái xe máy thiệt.

Như vậy thời họ lại không tin lời người lính kia rồi ! Một người bị đánh, có người ta thú mà họ cũng không tin thì việc người Adjutant bị đánh ở trại Ô Ma cũng gần thành hội kín vậy ! (Theo Thần chung ngày 8 và 9 mars)

SÁCH-TẶNG

Bản báo có nhân được quyền POUR NOS FUTURS BACHELIERS (quelques dissertations littéraires et morales difficiles) xuất bản tại Hanoi, giá bán mỗi quyển 0\$70. Xin có lời cảm ơn tác giả. B. B.

(Tiếp theo trang nhất cột sau)
Maçon cho thực có công hiệu, phải để riêng một người để trông nom các con vật đã nhốt riêng ấy. Người khác cùng các con vật khác (lợn gà vịt v.v.) không được lai vãng tới đó. Cả đến phân hoặc có thừa cũng phải cẩn thận, đừng để mang đi nơi khác. Phải chắt chiu lại, rồi đốt đi.

Và lại, không được giắc những con đã mắc bệnh, hoặc mới nghi là mắc bệnh ra uống nước ở hồ, ao, sông, lạch. Như vậy cốt để giữ cho khỏi lây tới súc vật ở gần đấy, hoặc ở mạn hạ-lưu giòng sông.

Khi nào phải nhốt riêng những con đau ra ? - Ở xứ ta dịch khí luôn luôn, mà làm khi, thực là không ngờ rằng có. Vậy con vật nào xem chừng kém ăn, khác ý là phải nhốt ngay ra một chỗ, đừng có đợi đến khi các chứng bệnh đã phát ra rõ ràng thì chậm quá. Làm thế không có hại gì, chờ đợi đến lúc bệnh đã hiện-nhiên thì nhiều con ở chung quanh đã bị lây rồi.

Và lại, bất cứ con vật nào, hễ mới mua về phải nhốt riêng ngay ra trong mười ngày để khám xét. Nếu không thấy có bệnh tật gì, hãy thả vào với các con khác. Nhiều khi vô ý được dịch rước tới cho trâu bò, gà vịt là bởi không biết cách nhốt riêng ra để xem xét như trên kia vừa nói.

Nói tóm lại con vật đã mắc phải bệnh truyền-nhiễm, hoặc mới nghi là mắc bệnh truyền-nhiễm không được mang đi đâu cả, trừ ra mang đi nhốt riêng một chỗ thì được. Nếu con vật có chết, cũng chưa được chôn vùi; phải đợi ông thú-y về khám, xem bệnh gì để liệu cách phòng bị và chữa chạy cho các con khác.

Nếu chính là một bệnh truyền nhiễm, sẽ có nghị định quan Thủ hiến địa phương nói rõ cách để phòng thế nào cho bệnh ấy khỏi lây sang những vùng chung quanh. Thường thường quan thủ hiến bắt thì hành những điều lệ đã định trong nghị định quan Toàn quyền ngày 2 tháng 10 năm 1910.

Sau hết còn một điều ta nên biết là trong mình con vật đau một chỗ khổ còn có vi trùng, nên còn có thể truyền bệnh sang cho các con khác được. Vậy con phải nhốt riêng những con ấy ra trong 15-20 hôm nữa.

Phải khai báo. - Khoản thứ ba nghị định ngày 2, tháng 20, năm 1910 có định rằng :

« Bất cứ ai, hoặc người chữa thuốc cho súc vật, hoặc người trông nom nó, hoặc người chủ nó, hễ thấy con vật mắc phải bệnh truyền nhiễm, hay nghi là nó đau bệnh truyền nhiễm thì phải đi khai báo lập tức. »

Xem như vậy không nên đợi lúc con vật đã phát bệnh rồi, mới đi trình. Nếu khi nghi một chút là nên đi báo ngay, dù có sai cũng không ai quở trách gì.

Như thế nào thì nghi con vật mắc phải bệnh truyền nhiễm. - Những con đau bệnh truyền nhiễm thường chóng chết. Có khi bệnh lây sang những con khác rất mau. Trong khoảng 5, 6 hôm đầu mà chết đến 5, 10 con cũng có.

ĐỘC GIẢ LUẬN ĐÀN

CĂN CỐ NGHỊ-LỰC

Sinh tồn là việc trọng yếu nhất của sinh vật. Sinh tồn sao cho mỹ mãn, đây là thiên tính trước nhất của động lực thiên nhiên ẩn trong những cái ước vọng độc nhất của người ta.

Cái động lực ấy càng chuyển khắp thế gian: từ hạt lúa mọc ngoài đồng, con gà nở trong ổ đến đứa ra đời, mọi sinh vật đều chung theo cái động lực thiên nhiên đó.

Người ta có nhiều khi chán đời, muốn rằng không có nữa cho rảnh rỗi thế mà chỉ sinh sôi, nảy nở, thế mà có « chết » được cả người sinh sản của mặt đất và đại dương đâu ?

Sinh tồn là việc trọng yếu nhất trong vũ trụ. Gần hết thấy các sinh vật chẳng những là đã công nhận, lại còn hết sức « bám chặt » lấy, được khoan khoái hay bị thất vọng cùng chẳng quản chi.

Nhưng chỉ biết sinh tồn « suông » thôi, chưa đủ. Phải biết sinh tồn sao cho tốt đẹp. Điều đó các sinh vật chỉ biết hành động do sự kích thích thiên nhiên, không hề biết đến. Vấn đề này đối với người ta lại là trọng yếu nhất.

Con bò là con bò, vì đã sinh ra đủ bình con bò. Sống kéo cày, kéo xe, chết hiến thịt cho người ta ăn, xương da cho người ta dùng... Thế là xong, thế là đủ là « bò làm » rồi. Còn người ta thì không đủ lại mãi, chán tay nào có thể là người được; Người ta từ lúc sơ sinh đến lúc đủ hình người thì chỉ là một bước đầu còn con của công cuộc phát triển kiến cổ và lâu dài. Sự phát triển đó, phần thì do ở người ta, nhưng cốt nhất thì ở cái mục đích mà người ta định ra công gắng sức mà hành ngày tu luyện. Vậy chúng ta đã nhiều khi tự hỏi: « Ta phải đem đời ta chuyên chú vào việc gì ? Cái sinh mệnh mà ta đã nhận được, thì ta phải dùng thế nào, kéo dài phạm mãi; mà cái « đời sống » thì ai là khởi bởi hân ?

Chính ra, người ta phải hy sinh cái đời mình, cái sức lực mình cho cho cái công cuộc gì xít là dịch đáng. Vậy cần phải soi sáng lấy đại ý để làm sao này: Muốn sinh tồn cho tốt đẹp, phải cần nhất có gì ? Cần nhất có « NGHỊ-LỰC ».

Hoặc giả ở một nơi đương có dịch, hễ thấy con nào hơi thất thường (bỏ ăn) là đủ nghi rồi.

Lại như, nhà kia có trâu bò đau bệnh truyền nhiễm đã đem nhốt riêng ra một chuồng, cắt riêng một người để trông coi. Nay người đó vô ý, chạy sang chuồng bò lành đem củi, đem thùng ở chuồng bò bệnh sang chuồng bò lành để quét rửa, thì những con lành ấy có đáng nghi không ? Đáng nghi lắm, bởi vì như vậy là có nhiều vi trùng ở chồi, ở thùng, hoặc ở chân tay, quần áo người đi quét đó đã rải rác ra, mà truyền bệnh sang cho những con lành được.

Những con vật đã nghi như vậy cũng phải khai báo cho quan trên biết.

(Còn nữa)

Sân cơm áo, nhiều thú vui, giàu của, nhiều con, sản thấy đủ rồi, vợ đẹp đàn non... cũng bằng không, nếu không có nghị lực thì bị hoàn cảnh có xoay vần như con quay trong tay đứa trẻ, bị nó lẹ cho cơm áo, cho của cải, cho ái tình cùng cho kẻ khác.

Thông minh đến cực điểm, nhân hiền nhân tính thế thái, mà không có nghị lực thì bao nhiêu cái biết, cái hay cũng bằng vô dụng, và ý tưởng điều việc vậy, cũng chẳng khác chi hạt giống rơi.

Lương tâm sáng suốt đến đâu, phần biệt điều hay, điều dở tình đời thế nào; không có nghị lực thì vẫn cam chịu cho tại người mất ăn

Bán cỏ phân

Hiện ở Công-Ty có người khai hân 5 cỏ phân, là 100\$00 ngài nào muốn mua xin gửi thư cho Công-ty biết

Huỳnh-thúc-kháng công-ty

MƠI MƠI ! MƠI MƠI !

Tại Tourane có hiệu sơn mới mở bán :

Sơn tây, giẻ, vernis, thuốc quét nước với màu và các đồ phụ tùng về hàng sơn.

Bán buôn và bán lẻ, giá rất hạ ! Chủ nhân

NGUYỄN-MẠCH

Đường Đỗ Hữu Vị - TOURANE

Chú ý ! Chú ý !

Ài là chủ tiệm bán thuốc bắc « CHÍN và SÔNG » nên tìm đến tiệm QUÂN-THĂNG ở đường CANTONNAIS N° 78-80 FAIFO là một nhà buôn bán thuốc bắc, tạp hóa, cườm cầu, trừ danh từ xưa chỉ nay trải đã 30 năm dư trên đường kinh-lẽ, ai ai đều nghe tiếng; Bán ai bán lẻ là cả phải chăng, ai ở xa muốn hỏi giá cả gì, sẵn lòng trả lời ngay :

Xin kính mời quý khách chiếu cố Chủ nhân kính cáo QUÂN-THĂNG

TÒ CHỨT DÍNH CÔNG PHU XIN ĐỒNG-BẢO TÍN DỤNG

Thứ nhất. - Ai muốn dành tiền khi ít, may gặp làm giàu, rồi ra có vốn; xin góp tiền vào hội Vạn-quốc Sứ-sắc ở tại Quinhon, do bốn hiệu làm đại-lý.

Thứ hai. - Ai muốn bảo-kê xe điện, giá cả phải chăng, kỹ từ mau mòng, hư chữa mất thường, không chờ khỏi đợi, xin giao xe cho hãng bảo-kê Trung-Pháp ở tại Quinhon, do bốn hiệu làm đại-lý.

Thứ ba. - Ai muốn tiêu thụ nội-hoại thổ sản, hàng chạy giá mảy, khỏi người hiệp ép, xin gửi tiền mua rõ ràng, bốn hiệu làm đại-lý.

Thứ tư. - Ai muốn cầm thế đất nhà, mở mang công nghệ, xin đem tờ bẻ đánh rành, bốn hiệu làm đại-lý.

Thứ năm. - Ai muốn góp vốn buôn phôi, chắc tay may lợi; xin ký cổ phần vào hội « Trung-kỳ nông-công-thương đại-lý cuộc » đương mở chợ ở tại Quinhon.

PHẠM-DIỆM

ĐẠI QUANG DƯỢC PHÒNG

N° 46 Boulevard Tổng-Độc-Phương, Téléphone 19 CHOLON. - Chi-Điểm Phố Hàng Đường 47 HANOI.

Thượng-Hải huyết trung bửu hiệu con Bướm.

Thuốc này đã có thấy thuốc thí-nghiệm rồi bảo không có sự độc địa chỉ trong thuốc cả. Người ốm yếu da mặt như giấy thì biết cái phần huyết đã hư rồi phải uống huyết trung bửu này nó bổ khí huyết và mạnh mẽ trong mình không biết bao nhiêu mà kể, vậy xin quý ông quý bà nên mua mà dùng, còn một chứng rất hay như ham dâm-dục thái quá thì tạng thận đã kém suy thì phần người lạnh uống thuốc huyết trung bửu chứng một tuần lễ thì biết công lực thuốc hay dường nào. Còn những người vô sự không tốt uống thuốc này đôi ve sau sanh sữa nhiều lợi mất. Thường khi con nít mất sữa tại khí huyết chưa đủ thành bệnh Cam-tích thường cho nó uống càng tốt, những người đàn bà đường kinh không đúng hoặc trời hoặc sự uống thường có sặc mạnh sau đường kinh đông tháng, những người học sanh phải bị lo lắng quá độ thì tâm huyết hòa kém sắc mặt như giấy, uống thuốc này sanh máu tươi tốt, những người già cả khí huyết suy kém tinh thần yếu đuối, hay dùng thuốc này thì tự nhiên tóc xanh và đen lại có sức mạnh.

CÁCH DÙNG: Người lớn mỗi ngày uống 3 lần trước khi ăn cơm nửa giờ hoặc ăn rồi, mỗi lần một muỗng ăn súp, vậy khuấy nước ấm mà uống.

Mỗi ve lớn giá là 2\$00, mỗi ve nhỏ 1\$20. - ĐẠI-LÝ: Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Nam-kỳ đều có bán.

